

Posudek vedoucího diplomové práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce:

ZELINKA, Martin: Proměny interpretace role komunistického odboje v Pražském povstání. Praha, 2021, 156 stran včetně příloh, vedoucí práce PhDr. Petr Koura, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		X		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		X		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		X		
Autor správně cituje.		X		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Bc. Martin Zelinka si za téma své diplomové práce zvolil období, které je v současné době předmětem sporů a debat, a sice pražské povstání z května 1945. Jeho původním záměrem bylo zpracovat proměny interpretace role, kterou v této historické události sehráli komunisté, přičemž klíčovým zdrojem mu měly být archivní prameny. Vzhledem k tomu, že archivy jsou již déle než rok kvůli pandemii koronaviru nepřístupné, bylo nutné původní zaměření práce změnit. Po vzájemné dohodě došlo ke změně v tom smyslu, že se M. Zelinka zaměřil na proměnu interpretace pražského povstání na stránkách odborných publikací (nebo publikací označovaných v době vydání za odborné). Toto řešení považuji za vhodné, neboť tím podle mého názoru došlo nejen k naplnění původního záměru, ale i k jeho rozšíření. Diplomant si totiž zvolil několik témat, na které se na stránkách odborné literatury zaměřil. Vedle role komunistického odboje k nim patřila například i (dnes poměrně mediálně diskutovaná) účast příslušníků Ruské osvobozené armády na bojích povstalců, kterou se původně autor zabývat nechtěl.

Předkládaná práce je tak stala příspěvkem k historiografii pražského povstání. Lze samozřejmě polemizovat s autorovým výběrem zkoumaných publikací, nicméně se domnívám, že je reprezentativní. Kniha Jana Angera a Jiřího Dvořana *Květnové povstání českého lidu v roce 1945*, vydaná v roce 1984, sice nepatří k nejznámějším pracím, nicméně se jedná o „typickou“ publikaci z období tzv. normalizace. Autor se též nevěnuje dalším odborným pracím z polistopadového období (např. Václava Kurala, Stanislava Zámečníka, Tomáše Jakla či Pavla Žáčka), nicméně zaměření i na tyto publikace by již značně překročilo rozsah kladený na diplomové práce, stejně jako rozšíření tématu na učebnice, které by bylo samozřejmě zajímavé. V práci M. Zelinky se bohužel nacházejí pravopisné chyby a překlepy, autor též nemá důsledně sjednocenou citační normu a v seznamu pramenů a literatury nerozlišuje mezi pramennými zdroji a odbornou literaturou.

Přes výše uvedené se domnívám, že autorovi se podařilo ve zkoumaných publikacích vystihnout podstatné aspekty a zachytit tak proměny interpretace zvolené historické události. Za velký přínos Zelinkovy práce považuji zjištění, že dezinterpretace události pražského povstání neustaly s pádem komunistického režimu v listopadu 1989, ale pokračovaly i v následujícím desetiletí. Martin Zelinka prokázal, že si osvojil historické metody a jeho diplomová práce tak splňuje podmínky kladené na kvalifikační práce studentů oboru dějepis, proto ji doporučuji k obhajobě.